Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 850/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117/ЕИО

(ОВ L 229, 29.6.2004 г., стр. 5)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 1195/2006 на Съвета от 18 юли 2006 година	L 217	1	8.8.2006 г.
►M2	Регламент (ЕО) № 172/2007 на Съвета от 16 февруари 2007 година	L 55	1	23.2.2007 г.
►M3	Регламент (ЕО) № 323/2007 на Комисията от 26 март 2007 година	L 85	3	27.3.2007 г.
►M4	Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 година	L 87	109	31.3.2009 г.
►M5	Регламент (ЕО) № 304/2009 на Комисията от 14 април 2009 година	L 96	33	15.4.2009 г.
►M6	Регламент (ЕС) № 756/2010 на Комисията от 24 август 2010 година	L 223	20	25.8.2010 г.
►M7	Регламент (ЕС) № 757/2010 на Комисията от 24 август 2010 година	L 223	29	25.8.2010 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 850/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

относно устойчивите органични замърсители и за изменение на Директива 79/117/ЕИО

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Настоящият регламент основно се отнася до опазването на околната среда и защитата на човешкото здраве. Правното основание, следователно, е член 175, параграф 1 от Договора.

(2) Общността е сериозно загрижена от продължаващото изпускане на устойчиви органични замърсители в околната среда. Тези химически вещества се пренасят през международните граници далеч от техните източници и се задържат в околната среда, биоакумулират чрез хранителната верига и поставят в риск човешкото здраве и околната среда. Следователно е необходимо да се предприемат по-нататъшни мерки, за да се опазят човешкото здраве и околната среда от тези замърсители.

(3) Предвид своите отговорности за опазване на околната среда на 24 юни 1998 г. Общността подписа Протокола за устойчивите органични замърсители към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния от 1979 г., наричан по-долу „Протоколът“, и на 22 май 2001 г. — Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители, наричана по-долу „Конвенцията“.

(4) Въпреки че законодателството на общностно равнище относно устойчивите органични замърсители бе създадено, неговите основни недостатъци са липсата или непълнотата на законодателство относно забрана за производство и употреба на някои от тук изброените химични вещества и препарати, че няма нито рамка, която да постави допълнителните устойчиви органични замърсяващи вещества под забрана, ограничения или елиминиране, нито каквато и да е рамка, която да възпрепятства производството и употребата на нови вещества, които проявяват характеристики на устойчиви органични замърсители. На общностно равнище не бяха поставени цели за намаляване на емисиите като такива и настоящите регистри на изпусканията на замърсители не покриват всички източници на устойчиви органични вещества.

([1]) ОВ C 32, 5.2.2004 г., стр. 45.

([2]) Становище на Европейския парламент от 26 февруари 2004 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 26 април 2004 г.

▼B

(5) За да се гарантира последователно и ефективно прилагане на задълженията на Общността съгласно Протокола и Конвенцията, е необходимо да се създаде обща правна рамка, с която да се предприемат мерките, създадени по-специално с цел преустановяване на производството, пускането на пазара и употребата на съзнателно произведени устойчиви органични замърсители. Освен това, характеристиките на устойчивите органични замърсители следва да се вземат предвид при създаване на рамката на съответните схеми на Общността за оценка и одобрение.

(6) Координацията и последователността следва да се гарантират, когато на общностно равнище се прилагат разпоредбите на Ротердамската ([1]), Стокхолмската и Базелската конвенция ([2]) и когато се участва в разработването на стратегическия подход при международното управление на химичните вещества и препарати (SAICM) в рамките на Обединените нации.

(7) Освен това, имайки предвид, че разпоредбите на настоящия регламент са подкрепени от принципа за безопасност, заложен в Договора, и не противоречат на принцип 15 от Декларацията от Рио де Жанейро за околната среда и развитието, и с оглед целта за прекратяването, където е приложимо, на изпускането на устойчиви органични замърсители в околната среда, е целесъобразно в определени случаи да се предвидят мерки за контрол, които да са по-строги от мерките съгласно Протокола и Конвенцията.

(8) За в бъдеще, предложеният регламент REACH може да бъде подходящ инструмент, чрез който да се прилагат необходимите мерки за контрол върху производството, пускането на пазара и употребата на изброените вещества, както и мерките за контрол върху съществуващите и новите химични вещества и пестициди, които проявяват характеристики на устойчиви органични замърсители. Въпреки това, без да се засягат разпоредбите на бъдещия регламент REACH и тъй като е важно тези контролни мерки да се приложат във възможно най-кратки срокове относно веществата, изброени в Протокола и Конвенцията, за момента настоящият регламент прилага тези мерки.

(9) Пускането на пазара и употребата на голяма част от устойчивите органични замърсители, изброени в Протокола или Конвенцията, вече са били поетапно преустановени в Общността, вследствие забраната, наложена с Директива 79/117/ЕИО на Съвета от 21 декември 1978 г. относно забраната за пускане на пазара и употреба на продукти за растителна защита, съдържащи някои активни вещества ([3]) и Директива 76/769/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. относно сближаването на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки по отношение на ограниченията върху търговията и употребата на определени опасни вещества и препарати ([4]). Въпреки това, за да се изпълнят задълженията на Общността, произтичащи от Протокола и Конвенцията, и за да се сведе до минимум изпускането на устойчиви органични замърсители, е необходимо и целесъобразно да се забрани и производството на тези вещества, както и да се ограничат до минимум възможностите от освобождаване от спазването на тази забрана само до изключенията, при които веществата изпълняват основни функции в специфично приложение.

([1]) Конвенция относно процедурата за предварително обоснованото съгласие при международна търговия с определени опасни химични вещества и пестициди.

([2]) Конвенция относно контрола на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане.

([3]) ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 36. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 807/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 36).

([4]) ОВ L 262, 27.9.1976 г., стр. 201. Директива, последно изменена с Директива 2004/21/ЕО на Комисията (ОВ L 57, 25.2.2004 г., стр. 4).

▼B

(10) Износът на вещества, обхванати от Конвенцията, и износът на линдан се регулират с Регламент (ЕО) № 304/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно износа и вноса на опасни химични вещества ([1]).

(11) Производството и употребата на хексахлорциклохексан (HCH), включително линдан, подлежат на ограничения съгласно Протокола, но не са изцяло забранени. Това вещество все още се използва в някои държави-членки и следователно не е възможно да се забранят незабавно всички съществуващи употреби. Въпреки това, предвид вредните качества на хексахлорциклохексана и възможните рискове, свързани с изпускането му в околната среда, неговото производство и употреби следва да се ограничат до минимум и окончателно да се преустановят на етапи най-късно до края на 2007 г.

(12) Излезлите от употреба или неправилно управляваните запаси от устойчиви органични замърсители могат да изложат на сериозна опасност околната среда и човешкото здраве, например чрез замърсяване на почвата и повърхностните води. Следователно е целесъобразно да се приемат разпоредби, които разширяват приложението на разпоредбите, установени в Конвенцията. Запасите от забранени вещества следва да се обработват като отпадъци, докато запасите от вещества, чието производство или употреба са все още позволени, следва да се нотифицират на компетентните органи и да се осъществява съответния контрол върху тях. По-специално, съществуващите запаси, които се състоят или съдържат забранени устойчиви органични замърсители, следва да се третират като отпадъци във възможно най-кратки срокове. Ако за в бъдеще се забранят и други вещества, запасите от тях също следва се унищожават незабавно, като не следва да се натрупват нови запаси. С оглед специфичните проблеми в някои нови държави-членки, следва да им се осигури адекватна финансова и техническа помощ чрез съществуващите финансови инструменти на Общността като Кохезионния и структурните фондове.

(13) В съответствие със съобщението на Комисията относно стратегията на Общността за диоксините, фураните и полихлорираните бифенили (PCBs) ([2]), както и в съответствие с Протокола и Конвенцията, емисиите на устойчиви органични замърсители, които са неволно появили се странични продукти от промишлени процеси, следва да се установят и намалят възможно най-бързо, като крайната цел е елиминирането им, когато е приложимо. С цел да се намалят емисиите във възможно най-кратки срокове, трайно и финансово изгодно, следва да се съставят и прилагат подходящи национални планове, които обхващат всички източници и мерки, включително тези, установени в съществуващото законодателство на Общността. За тази цел следва да се разработят подходящите средства в рамките на Конвенцията.

(14) В съответствие с това съобщение следва да се създадат подходящи програми и механизми, които да осигуряват адекватни данни за наблюдение върху наличието на диоксини, фурани и полихлорирани бифенили в околната среда. Въпреки това, е необходимо да се гарантира, че подходящите средства са налични и могат да се използват при определени икономически и технически осъществими условия.

([1]) ОВ L 63, 6.3.2003 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 775/2004 на Комисията (ОВ L 123, 27.4.2004 г., стр. 27).

([2]) ОВ C 322, 17.11.2001 г., стр. 2.

▼B

(15) Съгласно Конвенцията устойчивите органични замърсители, които се съдържат в отпадъците, се унищожават или необратимо се превръщат във вещества, които нямат подобни характеристики, освен ако не се предпочитат други екологично приемливи дейности. Тъй като съществуващото законодателство на Общността относно отпадъците не постановява специфични правила по отношение на тези вещества, те следва да бъдат установени в настоящия регламент. За да се гарантира високо ниво на защита, следва да бъдат приети преди 31 декември 2005 г. общи максимално допустими концентрации на тези вещества в отпадъците.

(16) Признава се важността от установяването и разделянето на отпадъците, които се състоят, съдържат или са замърсени от устойчиви органични замърсители още при източника, с цел да се намали до минимум разпространението на тези химични вещества и препарати в други отпадъци. В Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните вещества ([1]) са постановени общностните правила за управление на опасни отпадъци, които задължават държавите-членки да предприемат необходимите мерки, за да изискат от предприятията и учрежденията, които обезвреждат, оползотворяват, събират или транспортират опасни отпадъци, да не смесват различните категории опасни отпадъци или да не смесват опасни отпадъци с неопасни.

(17) Конвенцията предвижда всяка страна по нея да разработва план за изпълнение на своите задължения в рамките на Конвенцията. Държавите-членки следва да осигурят възможности за участие на обществеността при създаването на плановете им за изпълнение. Тъй като Общността и държавите-членки си поделят компетенциите по този въпрос, плановете за изпълнение следва да се съставят както на национално, така и на общностно равнище. Следва да се насърчава сътрудничеството и обменът на информация между Комисията и органите на държавите-членки.

(18) В съответствие с Конвенцията и Протокола, информацията относно устойчивите органични замърсители следва да се предоставя на други страни. Обменът на информация с трети държави, които не са страни по тези споразумения, също следва да се насърчава.

(19) Често обществото не е осведомено относно опасностите, които устойчивите органични замърсители поставят пред здравето на сегашното и бъдещите поколения, както и пред околната среда, по-специално в развиващите се страни, и следователно има нужда от по-широко разпространение на информацията, с което да се увеличи нивото на предпазливост и да се спечели подкрепа при установяване на ограниченията и забраните. В съответствие с Конвенцията, когато е целесъобразно, следва да се насърчават и подпомагат програмите за информиране на обществеността относно тези вещества, особено на най-уязвимите групи, както и програмите за обучение на работници, учени, преподаватели, технически и управленски персонал.

([1]) ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 20. Директива, изменена с Директива 94/31/ЕО (ОВ L 168, 2.7.1994 г., стр. 28).

▼B

(20) Съобразно наличните ресурси и при направено искане, Комисията и държавите-членки следва да си съдействат за осигуряване на подходящата и навременна техническа помощ при прилагането на Конвенцията, специално създадена за укрепване на капацитета на развиващите се страни и страните в период на преходна икономика. Техническата помощ следва да включва разработването и внедряването на подходящи алтернативни продукти, методи и стратегии, *inter alia*, за употребата на дихлоро-дифенил-трихлороетан (ДДТ) при контрола на преносителя на болестта, който съгласно Конвенцията, може да се използва само в съответствие с препоръките и насоките на Световната здравна организация, както и когато и във въпросната държава на местно равнище няма на разположение безопасни, ефективни алтернативи, които може да си позволи.

(21) Следва да се правят редовни оценки на ефективността на мерките, които са предприети с цел намаляване изпускането на устойчиви органични замърсители. За тази цел държавите-членки следва да предоставят на Комисията редовни доклади, по-специално по отношение на регистрите на изпусканията, нотифицираните запаси и производството и пускането на пазара на ограничените вещества. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, следва да разработи общ формат за докладите на държавите-членки.

(22) Конвенцията и Протоколът предвиждат, че страните по тях могат да предложат и други вещества, които да бъдат предмет на международни действия и като резултат в тези споразумения могат да се включат допълнителни вещества, като в този случай настоящият регламент следва съответно да се измени. Освен това, възможно е съществуващите позиции в приложенията към настоящия регламент да се изменят, *inter alia*, с цел приспособяването им към научния и технически прогрес.

(23) Когато приложенията от настоящия регламент се изменят, за да се приложат всички списъци на допълнителни, съзнателно произведени устойчиви органични замърсители в Протокола и от Конвенцията, изменението следва да се включи в приложение II, вместо в приложение I, само в изключителни случаи и когато това е надлежно обосновано.

(24) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, се приемат в съответствие с Директива 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на процедурите за упражняване на правомощията по прилагането, дадени на Комисията ([1]).

(25) С цел да се гарантира прозрачност, безпристрастност и последователност на ниво изпълнение на дейностите, държавите-членки следва да постановят правила за санкциите, които да се налагат при нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент, и да гарантират, че те ще бъдат прилагани. Тези санкции следва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи, тъй като несъобразяването с това може да доведе до увреждане на човешкото здраве и околната среда. Информацията за нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент следва да бъде публична, когато е подходящо.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

(26) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно да опази околната среда и човешкото здраве от устойчивите органични замърсители, не могат да бъдат задоволително постигнати от държавите-членки, поради трансграничните последици от тези замърсители, и следователно могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен с член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, заложен в същия член, настоящият регламент не отива по-далече от необходимото, за да се постигнат тези цели.

(27) Предвид горепосоченото, Директива 79/117/ЕИО следва да се измени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цел и обхват

1. Взимайки предвид по-специално принципа за предпазните мерки, целта на настоящия регламент е опазването на човешкото здраве и околната среда от устойчивите органични замърсители чрез забрана, поетапно преустановяване във възможно най-кратки срокове или ограничаване на производството, пускането на пазара и употребата на вещества, които са предмет на Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители, наричана по-долу „Конвенцията“ или на Протокола от 1998 г. за устойчивите органични замърсители към Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния от 1979 г., наричан по-долу „Протоколът“, чрез свеждане до минимум с цел елиминиране, когато е приложимо и във възможно най-кратък срок, на изпускането на такива вещества и чрез създаване на разпоредби относно отпадъците, които се състоят, съдържат или са замърсени от някои от тези вещества.

2. Членове 3 и 4 не се отнасят до отпадъците, които се състоят, съдържат или са замърсени от някои от веществата, изброени в приложения I или II.

Член 2

Дефиниции

По смисъла на настоящия регламент:

а) „пускане на пазара“ означава доставяне или предоставяне на разположение на трети лица срещу заплащане или безплатно. Вносът на митническата територия на Общността също се счита за пускане на пазара;

б) „изделие“ означава предмет, който е съставен от едно или повече вещества и/или препарати, на които по време на производството са дадени специфична форма, повърхност или дизайн, които определят крайната му функция при употреба в по-голяма степен, отколкото химическия му състав;

▼B

в) „вещество“ означава вещество, както е дефинирано в член 2 от Директива 67/548/ЕИО на Съвета ([1]);

г) „препарат“ означава препарат, както е дефинирано в член 2 от Директива 67/548/ЕИО;

д) „отпадъци“ означава отпадъци, както е дефинирано в член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО на Съвета ([2]);

е) „обезвреждане“ означава обезвреждане, както е дефинирано в член 1, буква д) от Директива 75/442/ЕИО;

ж) „оползотворяване“ означава оползотворяване, както е дефинирано в член 1, буква е) от Директива 75/442/ЕИО.

Член 3

Контрол върху производството, пускането на пазара и употребата

1. Забранява се производството, пускането на пазара и употребата на веществата, изброени в приложение I, независимо от това дали става въпрос за веществата самостоятелно, в препарати или като съставна част на изделия.

2. Производството, пускането на пазара и употреба на веществата, изброени в приложение II, независимо от това дали става въпрос за веществата самостоятелно, в препарати или като съставна част на изделия, се ограничава в съответствие с условията, посочени в това приложение.

3. Държавите-членки и Комисията, в рамките на схемите, посочени в съответното законодателство на Общността, за оценка и одобряване на съществуващите и новите химични вещества и пестициди, вземат предвид критериите, посочени в параграф 1 от приложение Г към Конвенцията и предприемат необходимите мерки за контрол върху съществуващите химични вещества и пестициди и ограничават производството, пускането на пазара и употребата на нови химични вещества и пестициди, които проявяват характеристики на устойчиви органични замърсители.

Член 4

Изключения от контролните мерки

1. Член 3 не се прилага в случаите, когато:

а) дадено вещество се използва за изследвания в лаборатория или като референтен стандарт;

б) дадено вещество се среща като незначително количество непреднамерен замърсител във вещества, препарати или изделия.

2. Член 3 не се прилага по отношение на веществата, които се срещат като съставни части на изделия, произведени преди или на датата на влизане в сила на настоящия регламент, за период от шест месеца след датата на неговото влизане в сила.

Член 3 не се прилага в случаите, когато дадено вещество се среща като съставна част от изделие, което вече е в употреба, преди или на датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Въпреки това, веднага след като държавата-членка се осведоми относно изделията, посочени в първата и втората алинея, тя съответно информира Комисията.

([1]) Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ L 196, 16.8.1967 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 807/2003 на Съвета.

([2]) Директива № 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 г. относно отпадъците (ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 39). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

▼B

Винаги когато Комисията е информирана по този или друг начин за такива изделия, тя съответно, когато е целесъобразно, незабавно нотифицира секретариата на Конвенцията.

3. Когато едно вещество е изброено в част А на приложение I или в част А на приложение II, всяка държава-членка, която до изтичане на крайния срок, посочен в съответното приложение, поиска разрешение за производство и употреба на такова вещество като междинен продукт, ограничен в затворена система, нотифицира съответно секретариата на Конвенцията.

Подобна нотификация обаче може да се направи само ако са изпълнени следните условия:

а) направена е необходимата обяснителна бележка към съответното приложение, изрично в смисъл, че такова производство и употреба на това вещество може да бъде разрешено;

б) процесът на производство ще превърне веществото в едно или повече други вещества, които не проявяват характеристиките на устойчив органичен замърсител;

в) не се очаква нито хората, нито околната среда да бъдат изложени на някакви значителни количества от веществото по време на неговото производство и употреба, както е показано в оценката на тази затворена система в съответствие с Директива 2001/59/ЕО на Комисията ([1]).

Нотификацията се съобщава също така на другите държави-членки и на Комисията и съдържа подробности за действителното или приблизителното производство и употреба на въпросното вещество, както и за естеството на процеса, ограничен в затворена система, като се посочва и количеството в крайния продукт на нетрансформирано или непреднамерено остатъчно замърсяване от някой от устойчивите органични замърсители като изходен материал.

Крайните срокове, упоменати в първата алинея могат да бъдат изменени в случаи, когато след повторна нотификация на секретариата на Конвенцията от съответната държава-членка, в рамките на Конвенцията е дадено изрично или мълчаливо съгласие за продължаване на производството и употребата на веществото за следващ период.

Член 5

Запаси

1. Притежателят на запаси, които се състоят или съдържат някои от веществата, изброени в приложения I или II, чиято употреба не е разрешена, управляват тези запаси като отпадъци и в съответствие с член 7.

2. Притежателят на запаси, които са по-големи от 50 kg и се състоят или съдържат някое от веществата, изброени в приложения I или II, чиято употреба е разрешена, предоставя на компетентния орган на държавата-членка, в която се намират запасите, информация относно характера и размера на тези запаси. Тази информация се предоставя в срок от 12 месеца след влизането в сила на настоящия регламент и на измененията на приложения I или II и след това всяка година, докато изтече крайният срок, определен в приложения I или II за ограничената употреба.

Притежателят управлява запасите по начин, който гарантира безопасност, ефикасност и опазване на околната среда.

([1]) Директива 2001/59/ЕО на Комисията от 6 август 2001 г. за привеждане в съответствие с техническия напредък за двадесет и осми път на Директива 67/548/ЕИО на Съвета за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества (ОВ L 225, 21.8.2001 г., стр. 1).

▼B

3. Държавите-членки контролират употребата и управлението на нотифицираните запаси.

Член 6

Намаляване, свеждане до минимум и елиминиране на изпусканията

1. В рамките на две години след влизането в сила на настоящия регламент и в съответствие със своите задължения съгласно Конвенцията и Протокола, държавите-членки изготвят и поддържат регистри на веществата, изброени в приложение III, които са изпуснати във въздуха, водата и земята.

2. Всяка държава-членка съобщава своя план за действие относно мерките за идентифициране, характеризиране и свеждане до минимум с цел елиминиране по целесъобразност и във възможно най-кратки срокове на крайните емисии, разработен в съответствие с нейните задължения съгласно Конвенцията, на Комисията и на другите държави-членки като част от националния план за изпълнение съобразно член 8.

Планът за действие включва мерки за насърчаване разработването и когато се смята за целесъобразно, изисква употребата на заместващи или видоизменени материали, продукти или процеси за предотвратяване образуването и изпускането на веществата, изброени в приложение III.

3. Когато обсъждат предложения за построяването на нови съоръжения или за съществено изменение на съществуващи такива чрез използване на процеси, при които се изпускат химични вещества, изброени в приложение III, без да се накърняват разпоредбите на Директива 1996/61/ЕО на Съвета ([1]), държавите-членки дават приоритет на алтернативни процеси, техники или практики, които имат подобна полезност, но с които се избягва образуването и изпускането на вещества, изброени в приложение III.

Член 7

Управление на отпадъците

1. Производителите и притежателите на отпадъци предприемат всички разумни усилия, за да се избегне, когато е приложимо, замърсяването на тези отпадъци с веществата, изброени в приложение IV.

2. Независимо от Директива 96/59/ЕО ([2]), отпадъците, които се състоят, съдържат или са замърсени от някои от веществата, изброени в приложение IV, се обезвреждат или оползотворяват без неоправдано забавяне и в съответствие с приложение V, част 1 по начин, по който се гарантира, че съдържанието на устойчивите органични замърсители е унищожено или необратимо трансформирано, така че останалите отпадъци и изпускания да не проявяват характеристики на устойчиви органични замърсители.

При извършване на такова обезвреждане или оползотворяване, всяко вещество, изброено в приложение IV, може да се изолира от отпадъците, при условие че това вещество непосредствено след това се обезврежда в съответствие с първа алинея.

([1]) Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. относно комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

([2]) Директива 96/59/ЕО на Съвета от 16 септември 1996 г. относно обезвреждане на полихлорирани бифенили и полихлорирани терфенили (ПХБ/ПХТ) (ОВ L 243, 24.9.1996 г., стр. 31).

▼B

3. Забраняват се дейностите по обезвреждането или оползотворяването, които могат да доведат до оползотворяване, рециклиране, възстановяване или повторна употреба на веществата, изброени в приложение IV.

4. Чрез дерогация от параграф 2:

▼M4

а) отпадъци, които съдържат или са замърсени от някое от веществата, изброени в приложение IV, могат да бъдат обезвредени или оползотворени по друг начин, който е в съответствие със съответното законодателство на Общността, при условие че съдържанието на изброените вещества в отпадъците е по-ниско от максимално допустимите концентрации, които следва да бъдат определени в приложение IV. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 17, параграф 3. До определянето на максимално допустими концентрации съгласно тази процедура компетентният орган на държавата-членка може да приеме или да прилага максимално допустими концентрации или специфични технически изисквания по отношение на обезвреждането или оползотворяването на отпадъци съгласно настоящата буква;

▼B

б) всяка държава-членка или компетентен орган, определен от тази държава-членка могат, при изключителни случаи, да позволят отпадъците, изброени в приложение V, част 2, съдържащи или замърсени с някое от веществата, изброени в приложение IV, с максимално допустими концентрации над определените в приложение V, част 2, да се третират по друг начин в съответствие с метод, посочен в приложение V, част 2, при условие че:

i) въпросният притежател е доказал по начин, който отговаря на изискванията на компетентния орган на съответната държава-членка, че това пречистване на отпадъците от веществата, изброени в приложение IV, не е осъществимо и че разрушаването или необратимата трансформация на съдържанието на устойчивия органичен замърсител, извършени в съответствие с най-добрите практики в областта на околната среда или най-добрите налични техники, не представлява вариант, който е приемлив за околната среда, и като резултат от това компетентният орган е разрешил алтернативното действие;

ii) това действие е в съответствие със съответното законодателство на Общността и условията, предвидени в приложимите допълнителни мерки, упоменати в параграф 6; и

iii) въпросната държава-членка е информирала другите държави-членки и Комисията за своето разрешение и обосновката за него.

5. ►M4 Максимално допустимите концентрации в приложение V, част 2 се определят от Комисията за целите на параграф 4, буква б) от настоящия член. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 17, параграф 3. ◄

Докато тези максимално допустими концентрации се създадат:

а) компетентният орган може да приеме или прилага максимално допустими концентрации или специфични технически изисквания по отношение на отпадъците, за които се отнася параграф 4, буква б);

б) когато отпадъците са предмет на параграф 4, буква б), заинтересованите притежатели предоставят информация на компетентния орган относно съдържанието на устойчиви органични замърсители в отпадъците.

▼B

6. Комисията може, когато е целесъобразно, и като вземе предвид техническото развитие и съответните международни насоки и решения, както и всички дадени разрешения от държава-членка или компетентен орган, определен от тази държава-членка, в съответствие с параграф 4 и приложение V, да приеме допълнителни мерки, свързани с прилагането на настоящия член. Комисията определя формат за предоставянето на информацията от държавите-членки в съответствие с параграф 4, буква б), iii). Такива мерки се одобряват в съответствие с процедурата, установена в член 17, параграф 2.

7. Преди 31 декември 2009 г. Комисията преразглежда всички дерогации по параграф 4, като отчита международното и техническото развитие, по-специално от гледна точка на приемливостта им за околната среда.

Член 8

Планове за изпълнение

1. Когато подготвят своите национални планове, държавите-членки, в съответствие с вътрешните си процедури, предоставят на обществеността навременни и ефективни възможности да участват в този процес.

2. Веднага след като държавата-членка приеме своя национален план за изпълнение в съответствие със задълженията, поети съгласно Конвенцията, тя съобщава за това на Комисията и на другите държави-членки.

3. Когато подготвят своите планове за действие, Комисията и държавите-членки обменят информация за тяхното съдържание, когато е подходящо.

4. В рамките на две години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията изготвя план за изпълнението на задълженията на Общността, произтичащи съгласно Конвенцията.

Веднага след като Комисията приеме плана за изпълнение на Общността, тя го съобщава на държавите-членки.

Комисията преразглежда и актуализира плана за изпълнение на Общността, когато е целесъобразно.

Член 9

Контрол

Комисията и държавите-членки създават, в близко сътрудничество, подходящи програми и механизми, съвместими със съществуващото положение, за редовно предоставяне на сравнителни данни за целите на контрола на наличието в околната среда на диоксини, фурани и полихлорирани бифенили, както са определени в приложение III. При създаването на подобни програми и механизми се отделя дължимо внимание на Протокола и Конвенцията.

Член 10

Обмен на информация

1. Комисията и държавите-членки улесняват и осъществяват обмена в рамките на Общността и с трети страни на информация относно намаляването, свеждането до минимум или елиминирането, където е приложимо, на производството, употребата и емисиите на устойчиви органични замърсители и относно алтернативите на тези вещества, като посочват рисковете и икономическите и социалните разходи, свързани с използването на тези алтернативи.

▼B

2. По отношение на устойчивите органични замърсители, Комисията и държавите-членки, когато е целесъобразно, насърчават и улесняват:

а) програми за осведомяване на обществеността, включително относно техните последици за здравето и околната среда и техните заместители, както и относно намаляването или елиминирането на производството, употребата и изпускането им, специално предназначени за:

i) лицата, отговорни за политиката и вземането на решения;

ii) по-специално за уязвимите групи;

б) предоставянето на обществено достъпна информация;

в) обучение, включително на работници, учени, преподаватели, технически и управленски персонал.

3. Без да се засяга Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда [1], информацията относно здравето и безопасността на хората и околната среда не се счита за поверителна. Комисията и държавите-членки, които обменят информация с трета страна, защитават всяка поверителна информация, както е взаимно договорено.

Член 11

Техническа помощ

В съответствие с членове 12 и 13 от Конвенцията, Комисията и държавите-членки си сътрудничат в предоставянето на подходяща и навременна техническа и финансова помощ на развиващите се страни и страните с икономики в преход, за да им помогнат, съобразно искането и в рамките на наличните ресурси и като вземат предвид техните специални потребности, да разработят и укрепят техния капацитет за пълно изпълняване на задълженията им, произтичащи съгласно конвенцията. Такава подкрепа може също да се отправи и чрез неправителствени организации.

Член 12

Отчитане

1. На всеки три години държавите-членки изпращат на Комисията информация за прилагането на настоящия регламент, включително информация относно нарушенията и санкциите.

2. Всяка година държавите-членки предоставят на Комисията статистически данни относно действителното или приблизително цялото производство и пускане на пазара на всички вещества, изброени в приложения I или II.

3. В период от три години след влизане в сила на настоящия регламент и на всеки три години след това, държавите-членки предоставят на Комисията:

а) обобщена информация, съставена от нотификациите относно запасите, получени по реда на член 5, параграф 2;

б) обобщена информация, съставена от регистрите на изпусканията, изготвени по реда на член 6, параграф 1;

в) обобщена информация за наличието в околната среда на диоксини, фурани и полихлорирани бифенили, както са определени в приложение III, по реда на член 9.

[1] ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

▼B

4. По отношение на данните и информацията, която се предоставя от държавите-членки съгласно параграфи 1, 2 и 3, Комисията предварително разработва общ формат в съответствие с процедурата, упомената в член 16, параграф 2.

5. По отношение на веществата, изброени в Конвенцията, на интервали, които се определят от Конференцията на страните по Конвенцията, Комисията съставя доклад на основата на информацията, предоставена от държавите-членки в съответствие с параграф 2, и го съобщава на секретариата на Конвенцията.

6. На всеки три години Комисията съставя доклад относно приложението на настоящия регламент, в който добавя и информацията, която вече е на разположение във връзка с EPER, създаден с Решение 2000/479/ЕО на Комисията ([1]), и с CORINAIR списъка на емисии на програмата EMEP (Съвместна програма за наблюдение и оценка на разпространяването на замърсителите във въздуха на далечни разстояния в Европа), както и информацията, предоставена от държавите-членки съгласно параграфи 1, 2 и 3, за да образуват един синтезиран доклад. Този доклад включва информация за използваните дерогации, посочени в член 7, параграф 4. Комисията изпраща резюме на синтезирания доклад на Европейския парламент и на Съвета и незабавно го предоставя на разположение на обществеността.

Член 13

Санкции

Държавите-членки утвърждават правила относно налагането на санкции, които се прилагат при нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното изпълнение. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. Държавите-членки нотифицират Комисията за тези разпоредби най-късно до една година след влизането в сила на настоящия регламент и нотифицират незабавно за всички последващи изменения, които ги засягат.

▼M4

Член 14

Изменение на приложенията

1. Всеки път, когато едно вещество се включва в списъците в Конвенцията или Протокола, Комисията, по целесъобразност, изменя съответно приложения I, II и III.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 16, параграф 3.

2. Всеки път, когато едно вещество се включва в списъците в Конвенцията или Протокола, Комисията, по целесъобразност, изменя съответно приложение IV.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 17, параграф 3.

3. Комисията приема изменения на съществуващите позиции в приложения I, II и III, включително тяхното адаптиране към научно-техническия прогрес.

([1]) Решение 2000/479/ЕО на Комисията от 17 юли 2000 г. относно въвеждането на Европейски регистър на замърсяващите емисии (EPER) в съответствие с член 15 от Директива 96/61/ЕО на Съвета относно комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (IPPC) (ОВ L 192, 28.7.2000 г., стр. 36).

▼M4

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 16, параграф 3.

4. Комисията приема изменения на съществуващите вписвания в приложение IV и изменения на приложение V, включително тяхното адаптиране към научно-техническия прогрес.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 17, параграф 3.

▼B

Член 15

Компетентни органи

Всяка държава-членка определя компетентния орган или органи, които отговарят за административните задачи, изисквани от настоящия регламент. Тя информира Комисията за това най-късно три месеца след влизане в сила на настоящия регламент.

Член 16

Комитет по общите въпроси

1. Комисията се подпомага от комитет, създаден с член 29 от Директива 67/548/ЕИО, за всички въпроси в рамките на настоящия регламент, с изключение на тези, свързани с отпадъци.

2. Когато се извършва позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Периодът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

▼M4

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 17

Комитет по въпросите на отпадъците

1. Комисията се подпомага от комитет, създаден с член 18 от Директива 75/442/ЕИО, за въпросите на отпадъците съгласно настоящия регламент.

2. Когато се извършва позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Периодът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

▼M4

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 18

Изменения на Директива 79/117/ЕИО

Заличават се редове 1—8 от приложението към Директива 79/117/ЕИО, част Б, „Устойчиви органохлорни съединения“.

Член 19

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼M7

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Част А — Вещества, изброени в Конвенцията и в Протокола, както и вещества, изброени само в Конвенцията

Вещество	CAS №	ЕО №	Специфично изключение за употреба като междинен продукт или други спецификации
Тетрабромодифенил етер $C_{12}H_6Br_4O$			1. За целите на настоящото вписване член 4, параграф 1, буква б) се прилага за концентрации на тетрабромодифенил етер, равни на или под 10 mg/kg (0,001 тегловни %), когато се среща във вещества, препарати, изделия или като съставки на забавящи горенето части на изделия. 2. Чрез дерогация се разрешават производството, пускането на пазара и употребата, както следва: а) без това да противоречи на посоченото в буква б) — на изделия и препарати, съдържащи концентрации на тетрабромодифенил етер под 0,1 тегловни %, когато се произвеждат изцяло или частично от рециклирани материали или от отпадни материали, подготвени за нова употреба; б) на електрическо и електронно оборудване в рамките на обхвата на Директива 2002/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*). 3. Разрешава се използването на изделия, които вече са били в употреба в ЕС преди 25 август 2010 г. и съдържат като своя съставна част тетрабромодифенил етер; във връзка с такива изделия се прилагат разпоредбите на член 4, параграф 2, трета и четвърта алинея.
Пентабромодифенил етер $C_{12}H_5Br_5O$			1. За целите на настоящото вписване член 4, параграф 1, буква б) се прилага за концентрации на пентабромодифенил етер, равни на или под 10 mg/kg (0,001 тегловни %), когато се среща във вещества, препарати, изделия или като съставки на забавящи горенето части на изделия. 2. Чрез дерогация се разрешават производството, пускането на пазара и употребата, както следва: а) без това да противоречи на посоченото в буква б), на изделия и препарати, съдържащи концентрации на пентабромодифенил етер под 0,1 тегловни %, когато се произвеждат изцяло или частично от рециклирани материали или от отпадни материали, подготвени за нова употреба; б) на електрическо и електронно оборудване в рамките на обхвата на Директива 2002/95/ЕО. 3. Разрешава се използването на изделия, които вече са били в употреба в ЕС преди 25 август 2010 г. и съдържат като своя съставна част пентабромодифенил етер; във връзка с такива изделия се прилагат разпоредбите на член 4, параграф 2, трета и четвърта алинея.

▼**M7**

Вещество	CAS №	ЕО №	Специфично изключение за употреба като междинен продукт или други спецификации
Хексабромодифенил етер $C_{12}H_4Br_6O$			1. За целите на настоящото вписване член 4, параграф 1, буква б) се прилага за концентрации на хексабромодифенил етер, равни на или под 10 mg/kg (0,001 тегловни %), когато се среща във вещества, препарати, изделия или като съставки на забавящи горенето части на изделия. 2. Чрез дерогация се разрешават производството, пускането на пазара и употребата, както следва: а) без това да противоречи на посоченото в буква б), на изделия и препарати, съдържащи концентрации на хексабромодифенил етер под 0,1 тегловни %, когато се произвеждат изцяло или частично от рециклирани материали или от отпадни материали, подготвени за нова употреба; б) на електрическо и електронно оборудване в рамките на обхвата на Директива 2002/95/ЕО. 3. Разрешава се използването на изделия, които вече са били в употреба в ЕС преди 25 август 2010 г. и съдържат като своя съставна част хексабромодифенил етер; във връзка с такива изделия се прилагат разпоредбите на член 4, параграф 2, трета и четвърта алинея.
Хептабромодифенил етер $C_{12}H_3Br_7O$			1. За целите на настоящото вписване член 4, параграф 1, буква б) се прилага за концентрации на хептабромодифенил етер, равни на или под 10 mg/kg (0,001 тегловни %), когато се среща във вещества, препарати, изделия или като съставки на забавящи горенето части на изделия. 2. Чрез дерогация се разрешават производството, пускането на пазара и употребата, както следва: а) без това да противоречи на посоченото в буква б), на изделия и препарати, съдържащи концентрации на хептабромодифенил етер под 0,1 тегловни %, когато се произвеждат изцяло или частично от рециклирани материали или от отпадни материали, подготвени за нова употреба; б) на електрическо и електронно оборудване в рамките на обхвата на Директива 2002/95/ЕО. 3. Разрешава се използването на изделия, които вече са били в употреба в ЕС преди 25 август 2010 г. и съдържат като своя съставна част хептабромодифенил етер; във връзка с такива изделия се прилагат разпоредбите на член 4, параграф 2, трета и четвърта алинея.

▼**M7**

Вещество	CAS №	ЕО №	Специфично изключение за употреба като междинен продукт или други спецификации
Перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните деривати (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, метална сол (O-M^+), халид, амид и други деривати, включително полимери)			1. За целите на настоящото вписване член 4, параграф 1, буква б) се прилага за концентрации на PFOS, равни на или под 10 mg/kg (0,001 тегловни %), когато се среща във вещества или в препарати. 2. За целите на настоящото вписване член 4, параграф 1, буква б) се прилага за концентрации на PFOS в полуготови продукти или изделия, или части от тях, ако концентрацията на PFOS е по-малка от 0,1 тегловни %, изчислена като отношение към масата на отделните структурни и микроструктурни части, които съдържат PFOS, или за текстилни или други материали с покритие, ако количеството PFOS е по-малко от 1 $\mu g/m^2$ в материала с покритие. 3. Разрешава се използването на изделия, които вече са били в употреба в ЕС преди 25 август 2010 г. и съдържат като своя съставна част PFOS; във връзка с такива изделия се прилагат разпоредбите на член 4, параграф 2, трета и четвърта алинея. 4. Пожарогасителната пяна, пусната на пазара преди 27 декември 2006 г., може да се използва до 27 юни 2011 г. 5. Ако количеството, отделяно в околната среда, е сведено до минимум, производството и пускането на пазара са разрешени за следните специфични употреби, при условие че държавите-членки докладват на всеки четири години за постигнатия напредък в елиминирането на PFOS: а) до 26 август 2015 г. — мокрещи агенти, използвани в контролирани системи за нанасяне на галванични покрития; б) фоторезисти или антирефлектиращи покрития за фотолитографски процеси; в) фотографски покрития, нанасяни върху филми, хартия или печатни форми; г) вещества, потискащи образуването на суспензия при недекоративно твърдо хромиране с хром (VI) в системи със затворен цикъл; д) хидравлични флуиди за авиацията. Когато дерогациите в букви от а) до д) по-горе се отнасят до производството или употребата в инсталация, попадаща в обхвата на Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (**), трябва да се прилагат съответните най-добри налични техники за предотвратяване и свеждане до минимум на емисиите на PFOS, описани в информацията, публикувана от Комисията съгласно член 17, параграф 2, втора алинея от Директива 2008/1/ЕО. Веднага щом постъпи нова информация относно подробности на употребите и по-безопасните алтернативни вещества или технологиите при употребите в букви от б) до д), Комисията ще преразгледа всяко от изключенията във втора алинея, така че:

▼M7

Вещество	CAS №	ЕО №	Специфично изключение за употреба като междинен продукт или други спецификации
			i) употребите на PFOS да бъдат поетапно преустановени веднага щом използването на по-безопасни алтернативи стане технически и икономически осъществимо, ii) продължаването на действието на дадена дерогация да е възможно само за жизненоважни употреби, за които не съществуват по-безопасни алтернативи и е докладвано, че са положени усилия за намиране на по-безопасни алтернативи, iii) емисиите на PFOS в околната среда да са сведени до минимум чрез прилагането на най-добрите налични техники. 6. След като бъдат приети съответни стандарти от Европейския комитет за стандартизация (CEN), като аналитични опитни методи за демонстриране на съответствие на веществата, препаратите и изделията с изискванията в параграфи 1 и 2 трябва да се използват методите, описани в тези стандарти.
ДДТ (1,1,1-трихлоро-2,2-бис(4-хлорофенил)етан)	50-29-3	200-024-3	—
Хлордан	57-74-9	200-349-0	—
Хексахлороциклохексани, включително линдан	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	200-401-2 206-270-8 206-271-3 210-168-9	—
Диелдрин	60-57-1	200-484-5	—
Ендрин	72-20-8	200-775-7	—
Хептахлор	76-44-8	200-962-3	—
Хексахлоробензен	118-74-1	200-273-9	—
Хлордекон	143-50-0	205-601-3	—
Алдрин	309-00-2	206-215-8	—
Пентахлоробензен	608-93-5	210-172-5	—
Полихлорирани бифенили (PCB)	1336-36-3 и други	215-648-1 и други	Без да се засяга Директива 96/59/ЕО, се разрешава да бъдат използвани изделията, които вече се използват по време на влизането в сила на настоящия регламент.
Мирекс	2385-85-5	219-196-6	—
Токсафен	8001-35-2	232-283-3	—
Хексабромобифенил	36355-01-8	252-994-2	—

(*) ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 19.
(**) ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8.

▼**M7**

Част Б — Вещества, изброени само в Протокола

Вещество	CAS №	ЕО №	Специфично изключение за употреба като междинен продукт или други спецификации
—			

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПИСЪК НА ВЕЩЕСТВАТА, КОИТО ПОДЛЕЖАТ НА ОГРАНИЧЕНИЯ

ЧАСТ А — Вещества, изброени в Конвенцията и в Протокола

Вещество	CAS №	ЕО №	Ограничителни условия
—			

ЧАСТ Б — Вещества, изброени само в Протокола

Вещество	CAS №	ЕО №	Ограничителни условия

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СПИСЪК НА ВЕЩЕСТВАТА, КОИТО СА ПРЕДМЕТ НА РАЗПОРЕДБИ ЗА НАМАЛЯВАНЕ НА ИЗПУСКАНИЯТА

Вещество (CAS №)

Полихлорирани дибензо-р-диоксини и дибензофурани (PCDD/PCDF)

Хексахлорбензен (HCB) (CAS № 118-74-1)

Полихлорирани бифенили (PCB)

Полициклични ароматични хидрокарбони (PAHs) ([1])

▼M7

Пентахлоробензен (CAS № 608-93-5)

([1]) За целите на инвентаризацията на емисиите се използват следните четири компонентни индикатора: бензо(а)пирен, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен и индено (1,2,2-cd) пирен.

▼**M6**

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Списък на веществата, предмет на разпоредбите за управление на отпадъци, формулирани в член 7

Вещество	CAS №	ЕО №	Максимално допустима концентрация, посочена в член 7, параграф 4, буква а)
Тетрабромодифенилов етер $C_{12}H_6Br_4O$			
Пентабромодифенилов етер $C_{12}H_5Br_5O$			
Хексабромодифенилов етер $C_{12}H_4Br_6O$			
Хептабромодифенилов етер $C_{12}H_3Br_7O$			
Перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните производни (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, метални соли (O-M^+), халидни, амидни и други производни, включително полимери)			
Полихлорирани дибензо-p-диоксини и дибензофурани (PCDD/PCDF)			15 μg/kg ([1])
ДДТ (1,1,1-трихлоро-2,2-бис(4-хлорофенил)етан)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Хлордан	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Хексахлороциклохексани, включително линдан	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Диелдрин	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Ендрин	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Хептахлор	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Хексахлоробензен	118-74-1	200-273-9	50 mg/kg
Хлордекон	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Алдрин	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Пентахлоробензен	608-93-5	210-172-5	50 mg/kg
Полихлорирани бифенили (PCB)	1336-36-3 и други	215-648-1	50 mg/kg ([2])
Мирекс	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg

▼**M6**

Вещество	CAS №	ЕО №	Максимално допустима концентрация, посочена в член 7, параграф 4, буква а)
Токсафен	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Хексабромобифенил	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg

([1]) Максимално допустимата концентрация се изчислява общо за PCDD и PCDF, съгласно следните коефициенти за токсичен еквивалент (КТЕ):

PCDD	КТЕ
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	КТЕ
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
PCDD	КТЕ
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

([2]) Когато е приложимо, да се използва изчислителният метод, формулиран в европейските стандарти EN 12766-1 и EN 12766-2.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Част 1 Обезвреждане и оползотворяване съгласно член 7, параграф 2

Както е посочено в приложения IIA и IIБ към Директива 75/442/ЕИО, следните дейности по обезвреждане и оползотворяване са разрешени по смисъла на член 7, параграф 2, когато се извършват по начин, по който се гарантира, че съдържанието на устойчив органичен замърсител е разрушено или необратимо трансформирано:

D9 физико-химично третиране

D10 наземно изгаряне и

R1 използване основно като гориво или по друг начин за получаване на енергия, с изключение на отпадъците, съдържащи PCBs.

▼M5

R4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални сплави при следните условия: Операциите са ограничени до остатъци от процесите на производство на чугун и стомана като например прах или утайки от пречистване на газове, или валцовъчен угар, или съдържащ цинк филтърен прах от стоманолеярни заводи, прах от системи за пречистване на газовете от пещи за топене на мед и подобни отпадъци и съдържащи олово остатъци от редукцията при производството на цветни метали. Изключват се отпадъци, съдържащи полихлорирани бифенили (PCB). Операциите са ограничени до процеси за възстановяване на желязо и железни сплави (от доменни пещи, шахтови пещи и подови пещи) и цветни метали (въртяща се велц-пещ, процеси на ванно топене с използване на хоризонтални или вертикални пещи), при условие че съответните съоръжения отговарят като минимум на нормите за допустими емисии на PCDD и PCDF, определени в Директива 2000/76/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2000 г. относно изгарянето на отпадъците ([1]), независимо дали процесите са предмет или не на посочената директива и без да се засягат другите разпоредби на Директива 2000/76/ЕО, когато тя се прилага, и на разпоредбите на Директива 96/61/ЕО.

▼B

Съгласно настоящата част от настоящото приложение, операциите по предварителната обработка преди разрушаването или необратимото трансформиране могат да се извършат, при условие че дадено вещество от изброените в приложение IV, което е изолирано от отпадъците по време на предварителната обработка, след това се обезвреждa в съответствие с настоящата част на настоящото приложение. ►M5 Когато само част от продукт или отпадъци, като например отпадни съоръжения, съдържа или е замърсена с устойчиви органични замърсители, тя се отделя и се обезврежда в съответствие с изискванията на настоящия регламент. ◄ Като допълнение, дейностите по повторно опаковане и временно съхраняване могат да се извършат преди подобна предварителна обработка или преди разрушаването или необратимото трансформиране в съответствие с настоящата част на настоящото приложение.

▼M2

Част 2 — Отпадъчни материали и операции, за които се прилага член 7, параграф 4, буква б)

Следните операции са разрешени по смисъла на член 7, параграф 4, буква б) по отношение на посочените отпадъци, които са определени с шестцифрен код така, както са класифицирани в Решение 2000/532/ЕО на Комисията ([2])

▼M3

Предварителна обработка преди прибирането за постоянно съхранение съгласно тази част от настоящото приложение може да се извършва, при условие че вещество, изброено в приложение IV, което е било изолирано от отпадъците по време на предварителната обработка, непосредствено след това се обезвреждa в съответствие с част 1 от настоящото приложение. Като допълнение дейностите по повторно опаковане и временно съхраняване могат да се извършат преди подобна предварителна обработка или преди прибирането за постоянно съхранение съгласно тази част от настоящото приложение.

([1]) ОВ L 332, 28.12.2000 г., стр. 91.

([2]) Решение 2000/532/ЕО на Комисията от 3 май 2000 г. за замяна на Решение 94/3/ЕО за установяване на списък на отпадъчни материали съгласно член 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО на Съвета за установяване на списък на опасни отпадъци съгласно член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета относно опасните отпадъци (ОВ L 226, 6.9.2000 г., стр. 3). Решение, последно изменено с Решение 2001/573/ЕО на Съвета (ОВ L 203, 28.7.2001 г., стр. 18).

▼**M6**

Видове отпадъци съгласно класификацията в Решение 2000/532/ЕО на Комисията		Максимално допустими концентрации на веществата, включени в приложение IV ([1])	Дейности
10	ОТПАДЪЦИ ОТ ТОПЛИННИ ПРОЦЕСИ	Алдрин: 5 000 mg/kg; Хлордан: 5 000 mg/kg; Хлордекон: 5 000 mg/kg; ДДТ (1,1,1-трихлоро-2,2-бис(4-хлорофенил)етан): 5 000 mg/kg; Диелдрин: 5 000 mg/kg; Ендрин: 5 000 mg/kg; Хептабромодифенилов етер ($C_{12}H_3Br_7O$) Хептахлор: 5 000 mg/kg; Хексабромобифенил: 5 000 mg/kg; Хексабромодифенилов етер ($C_{12}H_4Br_6O$); Хексахлоробензен: 5 000 mg/kg; Хексахлороциклохексани, включително линдан: 5 000 mg/kg; Мирекс: 5 000 mg/kg; Пентабромодифенилов етер ($C_{12}H_5Br_5O$); Пентахлоробензен: 5 000 mg/kg; Перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните производни (PFOS) ($C_8F_{17}SO_2X$) (X = OH, метални соли (O-M^+), халидни, амидни и други производни, включително полимери); Полихлорирани бифенили (PCB) ([5]): 50 mg/kg; Полихлорирани дибензо-р-диоксини и дибензофурани (PCDD/PCDF) ([6]): 5 mg/kg; Тетрабромодифенилов етер ($C_{12}H_6Br_4O$); Токсафен: 5 000 mg/kg	Окончателно разполагане на отпадъците (permanent storage) се разрешава само ако са изпълнени следните условия: 1. Разполагането трябва да се реализира в един от следните видове обекти: — безопасни, дълбоки подземни образувания от твърди скали; — солни мини; — депо за опасни отпадъци, при условие че отпадъците са втвърдени или (когато това е технически възможно) частично стабилизирани съгласно изискването за класификация на отпадъците в подгрупа 1903 от Решение 2000/532/ЕО; 2. Трябва да са спазени разпоредбите на Директива 1999/33/ЕО на Съвета ([3]) и на Решение 2003/33/ЕО на Съвета ([4]); 3. Трябва да е доказано, че избраната дейност е по-благоприятна от гледна точка на околната среда.
10 01	Отпадъци от електроцентрали и други горивни инсталации (с изключение на група 19)		
10 01 14 * ([2])	Съдържащи опасни вещества дънна пепел, шлака и котелен прах от горивен процес, включващ изгаряне на отпадъци (co-incineration)		
10 01 16 *	Съдържаща опасни вещества отнесена пепел от горивен процес, включващ изгаряне на отпадъци (co-incineration)		
10 02	Отпадъци от черната металургия		
10 02 07 *	Съдържащи опасни вещества твърди отпадъци от пречистване на газове		
10 03	Отпадъци от пирометалургия на алуминий		
10 03 04 *	Шлаки от първични производства		
10 03 08 *	Солни шлаки от вторични производства		
10 03 09 *	Черни дроси/шлаки от вторични производства		
10 03 19 *	Съдържащ опасни вещества прах от димни газове		
10 03 21 *	Други съдържащи опасни вещества видове прах (включително от топкови мелници)		
10 03 29 *	Съдържащи опасни вещества отпадъци от преработване на солни шлаки и черни дроси		
10 04	Отпадъци от пирометалургия на оловото		
10 04 01 *	Шлаки от първични и вторични производства		
10 04 02 *	Дроси и накипи (skimmings) от първично и вторично производство		

▼**M6**

Видове отпадъци съгласно класификацията в Решение 2000/532/ЕО на Комисията		Максимално допустими концентрации на веществата, включени в приложение IV ([1])	Дейности
10 04 04 *	Прах от димни газове		
10 04 05 *	Други видове прах		
10 04 06 *	Твърди отпадъци от пречистване на газове		
10 05	Отпадъци от пирометалургия на цинка		
10 05 03 *	Прах от димни газове		
10 05 05 *	Твърди отпадъци от пречистване на газове		
10 06	Отпадъци от пирометалургия на медта		
10 06 03 *	Прах от димни газове		
10 06 06 *	Твърди отпадъци от пречистване на газове		
10 08	Отпадъци от пирометалургия на други цветни метали		
10 08 08 *	Солни шлаки от първично и вторично производство		
10 08 15 *	Съдържащ опасни вещества прах от димни газове		
10 09	Отпадъци от леене на черни метали		
10 09 09 *	Съдържащ опасни вещества прах от димни газове		
16	ОТПАДЪЦИ, КОИТО НЕ СА ПОСОЧЕНИ НА ДРУГО МЯСТО В СПИСЪКА		
16 11	Отпадъчни облицовъчни и огнеупорни материали		
16 11 01 *	Облицовъчни и огнеупорни материали на въглеродна основа от металургични процеси, които съдържат опасни вещества		
16 11 03 *	Други облицовъчни и огнеупорни материали от металургични процеси, които съдържат опасни вещества		

▼**M6**

Видове отпадъци съгласно класификацията в Решение 2000/532/ЕО на Комисията		Максимално допустими концентрации на веществата, включени в приложение IV ([1])	Дейности
17	СТРОИТЕЛНИ ОТПАДЪЦИ И ОТПАДЪЦИ ОТ РАЗРУШИТЕЛНИ РАБОТИ (ВКЛЮЧИТЕЛНО ПОЧВА, ИЗКОПАНА ОТ ЗАМЪРСЕНИ РАЙОНИ)		
17 01	Бетон, тухли, керемиди и керамични изделия		
17 01 06 *	Смеси или отделни фракции от бетон, тухли, керемиди и керамични изделия, които съдържат опасни вещества		
17 05	Почва (включително изкопана почва от замърсени места), камъни и изкопани земни маси		
17 05 03 *	Неорганични компоненти на почвата и камъни, съдържащи опасни вещества		
17 09	Други строителни отпадъци и отпадъци от разрушителни работи		
17 09 02 *	Строителни отпадъци и отпадъци от разрушителни работи, съдържащи полихлорирани бифенили (PCB), с изключение на съоръжения, които съдържат полихлорирани бифенили		
17 09 03 *	Други строителни отпадъци и отпадъци от разрушителни работи, които съдържат опасни вещества		
19	ОТПАДЪЦИ ОТ ИНСТАЛАЦИИ ЗА ТРЕТИРАНЕ НА ОТПАДЪЦИ, САМОСТОЯТЕЛНИ ПРЕЧИСТВАТЕЛНИ СТАНЦИИ ЗА ОТПАДЪЧНИ ВОДИ И ПРЕЧИСТВАТЕЛНИ СТАНЦИИ ЗА ПИТЕЙНА И ПРОМИШЛЕНА ВОДА		
19 01	Отпадъци от изгаряне или пиролиза на отпадъци		
19 01 07 *	Твърди отпадъци от третиране на газове		
19 01 11 *	Дънна пепел и шлака, съдържащи опасни вещества		

▼**M6**

Видове отпадъци съгласно класификацията в Решение 2000/532/ЕО на Комисията		Максимално допустими концентрации на веществата, включени в приложение IV ([1])	Дейности
19 01 13 *	Отнесена пепел, съдържаща опасни вещества		
19 01 15 *	Котелен прах, съдържащ опасни вещества		
19 04	Встъклени отпадъци и отпадъци от встъкляване		
19 04 02 *	Отнесена пепел и други отпадъци от пречистване на димни газове		
19 04 03 *	Невстъклена твърда фаза		

([1]) Тези максимално допустими концентрации се отнасят само за случаите на депониране в депо за опасни отпадъци и не се отнасят за окончателно подземно разполагане на опасни отпадъци, включително в солни мини.
([2]) Всички видове отпадъци, означени със звездичка *, се считат за опасни отпадъци по смисъла на Директива 91/689/ЕИО и подлежат на разпоредбите на посочената директива.
([3]) ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 11, 16.1.2003 г., стр. 27.
([5]) Да се използва изчислителният метод, посочен в европейските стандарти EN 12766-1 и EN 12766-2.
([6]) Максимално допустимата концентрация се изчислява общо за PCDD и PCDF съгласно следните коефициенти за токсичен еквивалент (КТЕ):

PCDD	КТЕ
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	КТЕ
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
PCDD	КТЕ
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003